

# 11e voortgangsrapportage passend onderwijs 20 juni 2017

woensdag 21 juni 2017

## Samenvatting

### Vooraf

De jarenlange groei van het (v) so stabiliseert / daalt licht, voor het eerst sinds jaren. Passend onderwijs brengt nog meer goede dingen met zich mee:

- Er hoeft niet meer gelabeld te worden
- Er is meer ruimte voor maatwerk
- De vrijheid om zelf beleid te maken wordt gewaardeerd
- Ouders hoeven niet meer te leuren met kinderen, er is zorgplicht, die wordt ook nagekomen
- Het systeem is beheersbaar geworden (financieel)
- Er is nu veel aandacht voor thuiszitters
- Er is doorzettingsmacht in ruim 60% van de samenwerkingsverbanden.

Dit wil niet zeggen dat alles al goed loopt, passend onderwijs is werk in uitvoering.

### Passend onderwijs op school

Steeds meer leerlingen gaan naar een reguliere school, het gaat niet om grote aantallen maar de verandering is vanaf 2011 wel zichtbaar.

Van de zorgen die docenten uitspreken zijn er die niet toe te schrijven zijn aan passend onderwijs, 'veel wordt ook gesignaleerd bij andere thema's binnen het onderwijs'. Docenten brengen naar voren dat er sprake is van

- Werkdruk
- Onvoldoende vaardigheden of hulp om kinderen te beïnvloeden wat ze nodig hebben
- Onduidelijkheid in wat wordt verwacht
- Het moeilijk vinden om met mondige ouders in gesprek te gaan.
- Er is een grotere druk op scholen om zich te verantwoorden - de minister vindt dit zorgelijk.

Veel leraren en ouders vinden het onduidelijk welke ondersteuning geboden wordt. Hier zijn het schoolondersteuningsprofiel en de basisondersteuning voor.

Ouders zijn redelijk tevreden met passend onderwijs, iets meer dan wat jaren geleden met het systeem van rugzakjes en indicering. Ze ervaren redelijk wat maar minder bureaucratie als bij de lgf. Ook ouders van reguliere scholen zijn meestal positief als er leerlingen in de klas zitten met extra ondersteuningsbehoefte ( 1 op de 5 ouders is hier niet positief over).

Regeldruk wordt als probleem gezien. Het is een probleem van vooral scholen en samenwerkingsverbanden. De minister zal er zelf ook actie op zetten.

Er is sprake van meer samenwerking tussen onderwijssoorten: tussen regulier en speciaal onderwijs.

### Samenwerkingsverbanden passend onderwijs

Binnen samenwerkingsverbanden is voldoende consensus en vertrouwen tussen de deelnemende besturen. Er is een beweging op gang gekomen om het toezicht onafhankelijk te maken van het bestuur, dat is nu nog niet voldoende het geval.

De rekenkamer was mei 2017 kritisch over de verantwoording van de middelen. De minister geeft aan geen signalen te hebben dat de middelen door samenwerkingsverbanden of scholen onjuist of onrechtmatig worden ingezet. Wel is ze bezig de manier van verantwoorden te verbeteren. Onderwijs voor leerlingen die én begaafd zijn én andere ondersteuningsbehoefte hebben krijgt steeds meer aandacht van samenwerkingsverbanden. Overigens hebben de meeste samenwerkingsverbanden afgesproken dat aandacht voor begaafde leerlingen in de basisondersteuning zit.

Er zijn geluiden geweest dat de minister alsnog de effecten van verevening gaat aanpakken. Ze geeft nu aan dat niet van plan te zijn.

Het aantal samenwerkingsverbanden dat gekozen heeft voor opting out en dus de toewijzing van middelen voor LWOO en PRO zelf wil regelen, is toegenomen. In 2016 waren het er 18, nu al 26. Meestal wordt dan geen indicering meer afgegeven voor individuele leerlingen, het geld wordt over de scholen verdeeld. Intussen verkent de minister hoe het verder moet met de inpassing van lwoo en pro in passend onderwijs.

### **Afstemming jeugdhulp en zorg, complexe casuïstiek en thuiszitters**

Hier is nog geen eenduidig beeld. Scholen voelen zich niet altijd gezien als partner bij de uitvoering van jeugdhulp. Wachtlijsten voor hulp (kunnen) leiden tot thuiszitters.

Afbakening tussen onderwijs en zorg blijkt soms een probleem, met name bij mytyl- en tytylscholen. Hier wordt al in 2017 een oplossing voor gezocht.

Voor kinderen met complexe zorg is steeds vaker een oplossing.

Thuiszitters krijgen veel aandacht. Ouders lijken aanbod tot het volgen van onderwijs nogal eens te weigeren omdat ze het niet passend vinden. Ouders doen weinig een beroep op de geschillencommissie. Inmiddels is op 60% van de 152 samenwerkingsverbanden doorzettingsmacht geregeld. De minister vindt dat positief maar geeft aan dat er nog een fikse inspanning nodig is om tot 100% te komen. De leerplichtambtenaar krijgt geen aanwijzingsbevoegdheid om scholen op te dragen kinderen passend onderwijs te bieden (motie Grashoff c.s.). Scholen krijgen een rol bij het geven van vrijstelling van onderwijs.

### **Conclusie**

De minister vindt dat er voldoende voortgang is en dat grote stelselwijzigingen niet nodig zijn. Op diverse punten werkt ze aan verbetering. Ze blijft de voortgang volgen en zal dat blijven doen met de gegevens van het NRO. Ze gaat verkennen of de ondersteuningsbehoefte van leerlingen meer objectief gemeten kan worden en of hier gestandaardiseerde data bij kunnen worden gebruikt.